

af et Mindretal, saa at jeg altsaa ikke skal berøre dem, før Mindretallet har havt Ordet, men jeg vil dog sige, at et Par af dem rimeligvis støttes af Flere end det ene Medlem, der staar for dem. Naar jeg dernæst kommer til Forslaget under Nr. 1, skal jeg bemærke, at dette Forslag er en ren Redaktion, som blot gaar ud paa at stille §§ 3—7 som de første i Forslaget. Disse §§ 3—7 indeholde nemlig de almindelige Bestemmelser, som det er af Bigtighed for Skibsførere at kende, og som altsaa saaledes strax ville falde i Øinene, naar de faae fat paa Loven. Dette Forslag er altsaa kun en Redaktionsændring. I Forslaget under Nr. 2 til § 3 er Udvalget gaaet tilbage til at bruge de Udtryk, som den høitærede Minister havde benyttet ved Lovforslagets Fremjættelse i det andet Thing, nemlig istedetfor „Skib“ at sætte „Fartøj“ og saa lade den paagjældende Parentthes udgaa. Man tror ikke, at der derved kan risikeres nogen Misforstaaelse, og Grunden dertil er denne, at „Fartøj“ er et mere omfattende Udtryk end „Skib“. Forslaget under Nr. 3 gaar ud paa nærmere at præcisere, at det kun er Skibsføreren eller den, der træder i hans Sted, som maa komme i Land eller nær til Land, og at andre Personer ikke maa landfættes uden Tilladelse. I Ændringsforslaget under Nr. 4 er den Undtagelse, der efter Lovforslaget gælder for Bodser, udvidet til Krydstoldvæsenet og Bugserdampskibe, for saavidt Ministeriet tillader det. Til § 4 er der stillet 3 forskjellige Forslag, hvoraf de to ere Realitetsændringer, det tredje, det under Nr. 7, er en ren Redaktion. § 4 omtaler Sygdomme i Almindelighed; men nu er det aabenbart, at ikke enhver Sygdom, ikke Landpine eller Søsyge eller et mindre Udebeholdende f. Gy., kan komme i Betragtning, men at det kun kan være Sygdomme, som kunne henføres til de mistænkelige, og denne Retteelse er foregaaet ved Ændringsforslaget under Nr. 5. I Ændringsforslaget under Nr. 6 er der indsat en lignende Ændring, som sigter til det samme Emne. Det, det kommer an paa, er jo, at Sygdommen er af mistænkelig Art. Ved Forslaget under Nr. 8 til § 5 er den Frihed, som er tilstaaet Dampskibe, udvidet til Fisserbaade og mindre Fartøier fra Nabolandene, ligeledes under Ministeriets Bemyndigelse, det vil sige, at Justitsministeren til enhver Tid kan give Tilladelsen i videre eller snevære Omfang. Forslaget under Nr. 9 er ikke andet end Indspørelsen i selve Loven af det paagjældende Lovsted fra en anden Lov. Da Loven er en fuldstændig Samling af alle Bestemmelser vedkommende det paagjældende Emne, har man troet det hensigtsmæssigt at have den eneste Undtagelse, som var i Loven, og som refererede sig til en anden Lov, ved ligefrem at indføre denne anden Lovs Ord. Til § 8 er der under Nr. 10 stillet et Forslag, som gaar ud paa, at de to omhandlede Læger begge skulde udnævnes af Justitsministeriet istedet-

for, som Lovforslaget gaar ud paa, at den ene skal have kongelig Udnævnelse. Til § 10, som er Hovedlofstedet angaaende Karantæneanstaltens Indretning, er der stillet 3 Forslag, som alle gaa ud paa istedetfor at laa fast, at der skal oprettes en hel ny Anstalt paa fast Land, at bevilge for Dieblikket Indretningen af en Karantæneanstalt og lade staa aabent, om denne Anstalt kan staves tilstede tilføs, ombord paa et ældre Krigsskib eller paa Landjorden i en Bygning, der allerede er tilstede, eller endelig om den kun kan staves ved paa Landjorden at oprette en hel ny Anstalt. Som en Følge deraf har man foreslaaet at udstemme det andet Stykke, som indeholder en nærmere Bestemmelse om Expropriation. Til § 12 har Udvalget stillet et Forslag om, at det skulde være begge Rigsdagens Afdelinger tilladt ved en Fællesbeslutning at sætte Foranstaltninger ud af Kraft, som den fungerende Justitsminister havde fundet sig foranlediget til at træffe. Jeg skal udtrykkelig erklære, at dette Forslag paa ingen mulig Maade er vendt imod den høitærede Justitsminister. Han har ikke den Tilbøjelighed, som man kunde befrygte, at en Anden kunde have, nemlig at indføre Karantæne eller andre Foranstaltninger letfindig. Men da der i Udvalget har været høist forskjellige Meninger om, hvorvidt man skulde gaa med Foranstaltninger, som denne Lov omhandler, har man tænkt sig Muligheden af, at der engang kunde komme en Justitsminister, som var meget angstelig og overfor en meget lille Fare kunde beslutte at sætte disse Foranstaltninger i Kraft, og man har derfor troet, at det ikke var mere end billigt, at Rigsdagen paa sin Side, uden at Regjeringen tiltraadte det, kunde ligefrem ved en samstemmende Beslutning af begge Thing sætte saadanne Foranstaltninger ud af Kraft. Det er naturligvis Noget, som høist sandsynligt aldrig vil ske. Under Nr. 15 og 17 — Forslagene ere aldeles ens — er der stillet Forslag om istedetfor, at Fartøier, der mangle grønt Flag, skulle heise Nationalflaget, at sætte, at de skulle heise gult Flag. Det er nemlig oplyst for Udvalget, at i andre Lande bruges ved Karantæne og lignende Leiligheder mere almindelig et gult Flag, saa at alle Skibe ere i Besiddelse af et gult Flag, eller forsaavidt de ikke skulde være i Besiddelse deraf, vil det være let ved en administrativ Foranstaltning at bestemme, at alle Bodser skulle have et gult eller et grønt Flag at udlevere til de vedkommende Skibe. Derimod er Heisningen af Nationalflaget vildeblende. Det benyttes ved mange andre Leiligheder, og ved her at have en Bestemmelse om, at der skal heises Nationalflag, naar man ikke har grønt Flag, kan der let afstedkommes Misforstaaelse. Under Nr. 16 er der stillet et Forslag, som gaar ud paa af Humanitetshensyn at bestemme, at, naar et Skib ikke kan blive fri for de Syge, der ere ombord, paa Grund